

Arrest

nr. 305 769 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) geboren in Minsk, Wit-Rusland, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U woonde samen met uw beide ouders en twee broers in Soroca. In 2019 beslisten uw ouders om samen met het hele gezin naar Frankrijk te trekken om er asiel aan te vragen. U was op dat moment minderjarig. In Frankrijk leerde u uw echtgenote G. L. (...) kennen en na jullie huwelijk beslisten jullie om samen terug te keren naar Moldavië. Dat kwam onder meer omdat Frankrijk jullie asielaanvragen had geweigerd. Eenmaal terug in Moldavië ging u zich opnieuw in Soroca vestigen met L. (...). Daar kon u geen werk vinden omwille van uw Roma-afkomst. Die discriminatie ondervond u niet enkel op de arbeidsmarkt maar ook op school toen u jonger was en wanneer u bijvoorbeeld naar het ziekenhuis ging. Bovendien lijdt uw echtgenote aan scoliose en beschikken jullie niet over de financiële middelen om haar medische behandeling te betalen. De discriminatie binnen de Moldavische gemeenschap naar Roma toe en het feit dat u de medische zorg voor uw echtgenote niet kon financieren zorgden ervoor dat u Moldavië opnieuw wou

verlaten. Voor jullie vertrek was uw, toen zwangere, vrouw overigens slachtoffer geworden van een fysieke aanval door een familie met wie haar familie in conflict was. Uw echtgenote bevond zich op het moment van de feiten alleen thuis. Na de aanval trok u naar de politie om de situatie aan te klagen, maar zij verklaarden dat zij niets voor jullie konden doen en dat u het probleem intern moest oplossen. U trok vervolgens samen met uw echtgenote naar Chisinau, op 150 kilometer van Soroca en van de rivaliserende familie. U zocht daar ook tevergeefs naar werk en verliet vervolgens Moldavië in december 2021, zo'n 3-4 maanden na uw terugkeer naar uw herkomstland. U trok naar Duitsland en vervolgens naar Frankrijk om er opnieuw asiel aan te vragen. De asielpprocedure in Frankrijk duurde u immers te lang en in maart 2022 trok u naar België. Uw echtgenote bleef toen in Duitsland en diende haar verzoek in tot internationale bescherming, ook zij werd daar geweigerd. Vervolgens trok zij ook met haar ouders naar België. Op 11/04/2022 dienden jullie een eerste verzoek in tot internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Die eerste asielpprocedure werd echter stopgezet door Dienst Vreemdelingenzaken nadat u, omwille van een niet gemelde adreswijziging, geen gevolg had gegeven aan hun oproep om zich bij hen te melden. U diende vervolgens op 05/05/2023 een tweede verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten.

U legde geen bewijsstukken neer ter staving van uw asielprelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een vrees ten opzichte van een terugkeer Moldavië koestert omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap en het daaruit vloeiend feit dat u geen werk en omwille van een familieconflict tussen uw echtgenote en een lokale familie in Soroca (GV P. 9-11). Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op uw asielptraject nadat u Moldavië voor het laatst verliet in december 2021. Zo verklaarde u zowel in Duitsland als in Frankrijk asiel te hebben aangevraagd (GV P. 8). Rond de tijd dat u een aanvraag indiende in Frankrijk vroeg uw echtgenote asiel aan in Duitsland waar haar ouders reeds verbleven. Toen de asielpprocedure in Frankrijk volgens u te veel tijd in beslag nam besloot u om naar België te vertrekken (GV P. 8). Uit uw handelswijze blijkt dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldoet, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan

naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Wat uw vrees ten opzichte van de familie betreft die uw echtgenote lastigviel dient vooreerst bemerkt te worden dat haar problemen met die familie reeds startten van voor haar eerste vertrek naar Frankrijk met haar familie (GV G. (...) P. 9) en dat niets in haar verklaringen erop wijst dat die problemen reeds opgelost waren toen zij besliste om samen met u terug te keren naar Moldavië in 2021. Bovendien waren jullie beide verklaringen m.b.t. haar zoektocht naar bescherming tegen die familie tegenstrijdig toen u beweerde dat u een klacht bij de politie had ingediend nadat zij in 2021 was aangevallen (GV P. 11) en dat zij net beweerde dat jullie geen klacht hadden ingediend om de situatie niet erger te maken (GV G. (...) P. 11). Die grove tegenstrijdigheid tastte niet enkel de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan, het maakte evenmin aannemelijk dat u niet op de bescherming van de Moldavische autoriteiten kunt rekenen. Bovendien gaf u zelf te kennen dat het probleem met de familie verholpen werd toen u met uw echtgenote naar Chisinau verhuisde, zo'n 150km van Soroca, waar die familie jullie niet konden vinden (GV P. 12).

Wat uw vruchteloze zoektocht naar werk betrof in Moldavië stelde u dat u tevergeefs naar werk zocht via advertenties, kennissen als bij de overheid (GV P. 9-10). U verklaarde echter ook dat u uw ouders meehielp in hun handeltje van groenten en fruit op de markt (GV P. 6). Uw echtgenote verklaarde verder ook dat u na jullie terugkeer naar Moldavië en meer bepaald toen jullie naar Chisinau trokken – dat u een handeltje had in oortjes op de markt (GV G. (...) P. 11) en dat zij bijverdiende als visagiste (GV G. (...) P. 6), wat aantoont dat jullie wel degelijk aan het werk waren in Moldavië. Daarenboven genoten jullie, volgens haar verklaringen, ook van financiële overheidssteun om rond te kunnen komen (GV G. (...) P. 11).

Wat de medische problemen van uw echtgenoot betreft dient bemerkt te worden dat de door aangehaalde discriminatie - langere wachttijden in het ziekenhuis (GV P. 10) – onvoldoende zwaarwichtig is en samen met het niet kunnen betalen van ziekenhuisbehandelingen (GV P. 11) niet binnen het toepassingsveld valt van internationale bescherming.

Betreffende de opmerking op de notities waarbij gesteld wordt dat er stappen ondernomen worden om uw zoon te regulariseren heeft verder geen relevantie op bovenstaande motivering.

Er dient bemerkt eveneens te worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). In haar verzoekschrift gaat zij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. Bij terugkeer naar Moldavië vreest verzoekende partij de algemene discriminatie aldaar tegen de Roma-gemeenschap en het daaruit vloeiend feit dat zij er geen werk vindt. Ook duidt zij op een familieconflict tussen haar echtgenote en een lokale familie in Soroca (notities CGVS, p. 9-11).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(i) uit haar handelswijze blijkt dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk acht, maar het belangrijker vindt een land te zoeken dat precies aan haar verwachtingen voldoet;

(ii) hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, eventuele problemen van discriminatie in de Moldavische context niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden;

(iii) uit deze informatie evenmin zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;

(iv) wat betreft haar vrees ten opzichte van de familie die haar echtgenote lastigviel, (a) deze problemen van haar echtgenote reeds startten van voor haar eerste vertrek uit Frankrijk en niets uit de verklaringen van haar echtgenote erop wijst dat die problemen reeds opgelost waren toen zij besliste om samen met verzoekende partij terug te keren naar Moldavië in 2021, (b) zij en haar echtgenote tegenstrijdige verklaringen afleggen over de zoektocht naar bescherming tegen die familie, nu verzoekende partij beweerde een klacht te hebben ingediend bij de politie nadat haar echtgenote in 2021 was aangevallen terwijl haar echtgenote net beweerde dat zij geen klacht hadden ingediend om de situatie niet erger te maken, en (c) bovendien door verzoekende partij zelf te kennen werd gegeven dat het probleem met deze familie verholpen werd toen zij met haar echtgenote naar Chisinau verhuisde;

(v) wat betreft haar vruchteloze zoektocht naar werk in Moldavië, uit de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote blijkt dat zij wel degelijk aan het werk waren in Moldavië en zij bovendien ook van financiële overheidssteun genoten om rond te kunnen komen; en,

(vi) wat betreft de medische problemen van haar echtgenote, (a) de aangehaalde discriminatie – langere wachttijden in het ziekenhuis – onvoldoende zwaarwichtig is en samen met het niet kunnen betalen van ziekenhuisbehandelingen niet binnen het toepassingsveld valt van de internationale bescherming en (b) het louter hebben van medische problemen op zich geen direct verband houdt met de criteria van de Conventie van Genève noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande bevindingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

In zoverre verzoekende partij aanvoert dat haar verzoek niet kan worden geweigerd louter omwille van de vaststelling dat zij de uitkomst van haar asielprocedure in Frankrijk niet heeft afgewacht, bemerkt de Raad evenwel dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich geenszins tot deze vaststelling heeft beperkt doch tevens de door verzoekende partij aangevoerde asielmotieven uitgebreid heeft onderzocht. De Raad benadrukt dat de motivering van verwerende partij als een geheel dient te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich het eindresultaat van de bestreden beslissing kunnen dragen.

Verder kan verzoekende partij niet volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie over de situatie van Roma in Moldavië. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden, kan ook uit de door haar aangehaalde informatie, dewelke geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Moldavië volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt en/of dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij evenwel, gelet op de desbetreffend gedane bevindingen in de bestreden beslissing, manifest in gebreke blijft.

Inzake de tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote over de zoektocht naar bescherming tegen de familie waarmee haar echtgenote problemen kent, beperkt verzoekende partij zich tot het algemene betoog dat *“(u)it psychologisch onderzoek blijkt (...) dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal (...) ook wanneer een gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.”* Evenwel kan dergelijke uitleg niet volstaan ter verklaring van de *in casu* vastgestelde flagrante tegenstrijdigheid in hun verklaringen over het al dan niet indienen van een klacht nadat de echtgenote van verzoekende partij in 2021 was aangevallen. In alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij en haar echtgenote hierover eenduidige verklaringen zouden afleggen. De vaststelling dat verzoekende partij aangaf een klacht te hebben ingediend bij de politie, terwijl haar echtgenote net beweerde dat zij geen klacht hadden ingediend om de situatie niet erger te maken, ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van hun verklaringen dienaangaande en hun bewering dat zij niet op de bescherming van de Moldavische autoriteiten kunnen rekenen.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Ter terechtzitting legt verzoekende partij per aanvullende nota nog verschillende medische documenten inzake haar echtgenote neer, stellende dat hieruit de bijzondere kwetsbaarheid blijkt in hoofde van haar echtgenote alsook een verhoogd risico op verregaande deprivatie (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9). De Raad bemerkt evenwel dat hiermee op geen enkele wijze een ander licht wordt geworpen op de hoger gedane beoordeling dat de in het kader van de medische problemen van haar echtgenote aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn dan wel niet binnen het toepassingsveld van de internationale bescherming vallen. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen. Dient nog te worden onderstreept dat medische problemen *an sich* geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT